25.09.16 ഓം ശാന്തി അവ്യക്തബാപ്ദാദ മധുബന്‍ 18.11.81

സമ്പൂര്‍ണ്ണതയുടെ സമീപതയുടെ അടയാളം

ഇന്ന് ഹൃദയേശ്വരനായ ബാബ തന്‍റെ ഹൃദയസിംഹാസനസ്ഥരായ കുട്ടികളോട് ഹൃദയത്തിലെ കാര്യങ്ങള്‍ സംസാരിക്കുവാന്‍ വന്നിരിക്കുകയാണ്. ഹൃദയേശ്വരന്‍റെ ഹൃദയത്തില്‍ ഏതു കാര്യമാണുള്ളതെന്ന് എല്ലാ കുട്ടികള്‍ക്കുമറിയാം. ബാബയുടെ ഹൃദയത്തില്‍ എല്ലാ കുട്ടികളെ പ്രതിയും ഒരൊറ്റകാര്യമേയുള്ളു- ഓരോ കുട്ടിയും വിശേഷ ആത്മാവായി വിശ്വത്തിന്‍റെ അധികാരിയായി മാറണം, വിശ്വരാജ്യഭാഗ്യം നേടുന്ന അധികാരിയാകണം. ഓരോ കുട്ടിയും ഒരാള്‍ മറ്റേയാളെക്കാള്‍ ശ്രേഷ്ഠനാകണം, അലങ്കരിക്കപ്പെട്ട് ഗുണസമ്പന്നനായി, ശക്തിസമ്പന്നനായി നമ്പര്‍ വണ്ണായി മാറണം. ഓരോരുത്തരുടെയും വിശേഷത മറ്റേയാളെക്കാള്‍ കൂടുതല്‍ ആകര്‍ഷണീയമായിരിക്കണം, അതു കണ്ട് വിശ്വം ഓരോരുത്തരുടെയും മഹിമ പാടണം. ഓരോരുത്തരും വിശ്വത്തിലെ ആത്മാക്കളെ പ്രതി ലൈറ്റ് ഹൗസ്സാകണം, മൈറ്റ് ഹൗസ്സാകണം, ഭൂമിയിലെ തിളങ്ങുന്ന നക്ഷത്രങ്ങളാകണം. ഓരോ നക്ഷത്രത്തിന്‍റെയും ശ്രേഷ്ഠ കര്‍മ്മത്തിലൂടെയും ശ്രേഷ്ഠ സങ്കല്പത്തിലൂടെയും സ്വരൂപിക്കപ്പെട്ട വിശേഷതകള്‍, അഥവാ ഖജനാവുകള്‍ അത്രയും നിറഞ്ഞിരിക്കണം, അതിലൂടെ ഓരോ നക്ഷത്രത്തിനും തന്‍റെ വിശേഷ ലോകം കാണുവാന്‍ സാധിക്കണം. അത് ഓരോരുത്തരും കണ്ട്-കണ്ട് അവരുടെ ദുഃഖം മറന്ന് സുഖത്തിന്‍റെ അനുഭൂതി എടുത്ത് ഹര്‍ഷിതരാകണം. ഓരോരുത്തരുടെയും സര്‍വ്വ പ്രാപ്തികളുടെ അലൗകിക ലോകം കണ്ട് ആഹാ, ആഹാ എന്നു പാട്ടു പാടണം. ഇതാണ് ഹൃദയേശ്വരനായ ബാപ്ദാദയുടെ ഹൃദയത്തിലെ കാര്യങ്ങള്‍.

ഇപ്പോള്‍ കുട്ടികളുടെ ഹൃദയത്തിലെന്താണുള്ളത്, എല്ലാവര്‍ക്കും അവരവരുടെ ഹൃദയത്തെ നന്നായി അറിയാമല്ലോ അല്ലേ? മറ്റുള്ളവരുടെ ഹൃദയവും അറിയാമോ? അതോ സ്വന്തം ഹൃദയത്തെ മാത്രമേ അറിയുകയുള്ളോ? പരസ്പരം ആത്മീയ സംഭാഷണം നടത്തുമ്പോള്‍ തന്‍റെ ഹൃദയത്തിലെ ഉണര്‍വ്വും ഉത്സാഹവുമാണ് കേള്‍പ്പിക്കുന്നത്. അതില്‍ മുഖ്യമായിട്ടെന്താണ് വര്‍ണ്ണിക്കുന്നത്? എല്ലാവര്‍ക്കും വിശേഷമായി ഈ ഒരു സങ്കല്പം ഉണ്ടാവാറുണ്ട്, എന്താണോ ബാബ പറയുന്നത് അത് ചെയ്തു കാണിക്കണം, ബാബക്കു സമാനമായി മാറുക തന്നെ ചെയ്യും. അങ്ങനെയാകുമ്പോള്‍ ബാബയുടെ ഹൃദയത്തിലെ കാര്യവും കുട്ടികളുടെ ഹൃദയത്തിലെ കാര്യവും ഒന്നായില്ലേ. എന്നിട്ടും എങ്ങനെയാണ് പുരുഷാര്‍ത്ഥത്തില്‍ നമ്പര്‍വാര്‍ ആകുന്നത്? എല്ലാവരും നമ്പര്‍ വണ്‍ ആകാത്തതെന്തുകൊണ്ട്? എന്താ, എല്ലാവര്‍ക്കും നമ്പര്‍വണ്‍ ആകുക സാദ്ധ്യമാണോ? എല്ലാവര്‍ക്കും വിശ്വത്തിന്‍റെ രാജാവാകുക സാദ്ധ്യമാണോ, അതോ അതാകുക സാദ്ധ്യമല്ലേ? പിന്നെ എന്തിനാണ് ഞങ്ങള്‍ വിശ്വരാജ്യം നേടുകയാണ്, വിശ്വരാജ്യാധികാരിയായി മാറുകയാണ് എന്നൊക്കെ എല്ലാവരും പറയുന്നത്? രാജ്യത്തില്‍ വരുമെന്നാണോ അതോ രാജ്യം ഭരിക്കുമെന്നാണോ? ചിലര്‍ രാജ്യം ഭരിക്കുന്നവരും ചിലര്‍ ആ രാജ്യത്തില്‍ വരുന്നവരുമാകുമെന്നാണോ, അതോ എല്ലാവരും രാജ്യം ഭരിക്കുന്നവരാകുമോ? അങ്ങനെയെങ്കില്‍ എന്തു സംഭവിക്കും, പ്രജകളൊക്കെ വേറേ ധാരാളം ലഭിക്കും, അതിനെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കണ്ട. ആരുടെയെങ്കിലും രാജ്യത്തിലേക്ക് വരുന്നതിനാണോ ഇത്രയും കഷ്ടപ്പെടുന്നത്? രാജ്യം നേടാനല്ല, രാജ്യത്തിലേക്കു വരുവാന്‍? എല്ലാവരും രാജ്യം ഭരിക്കില്ലേ? ഓരോരുത്തരും വിചാരിക്കണം ഞാന്‍ ഭരിക്കും. ബാക്കിയുള്ളവര്‍ വരികയോ, ചെയ്യുകയോ.... അത് അവര്‍ക്കറിയാം. രാജയോഗം പഠിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയല്ലേ? രാജാവാകാനുള്ള യോഗം പഠിക്കുകയാണോ അതോ രാജ്യത്തിലേക്കു വരാനുള്ള യോഗം പഠിക്കുകയാണോ? രാജയോഗിയല്ലേ? രാജ്യത്തിലേക്കു വരുന്ന യോഗിയല്ലല്ലോ? ഇപ്രകാരം എല്ലാവരും നമ്പര്‍ വണ്ണാകുമോ, അതോ അവസാനം വരെ നമ്പര്‍വാറായിരിക്കുമോ?

ഓരോരുത്തരും അവരുടെ സ്ഥിതിക്കനുസരിച്ച്, അവരുടെ കണക്കിനു നമ്പര്‍ വണ്ണാകും എന്ന് നേരത്തേ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അവര്‍ക്ക് അതു തന്നെയായിരിക്കും നമ്പര്‍ വണ്‍ ഗോള്‍ഡന്‍ സ്ഥിതി. ഏറ്റവും ശ്രേഷ്ഠമായ നമ്പര്‍ വണ്‍ സ്ഥിതി അവസാനമുണ്ടാകുക തന്നെ ചെയ്യും. അവരവരുടെ കണക്കനുസരിച്ച് സമ്പന്നരും സമ്പൂര്‍ണ്ണരുമാവുക തന്നെ ചെയ്യും. കല്പത്തില്‍ ആ ആത്മാവിനു ഒരു നമ്പര്‍വണ്‍ ശ്രേഷ്ഠസ്ഥിതി ഉണ്ടായിരിക്കുമല്ലോ. ആ കണക്കനുസരിച്ച് നമ്പര്‍വാറായാലും നമ്പര്‍ വണ്ണായി തീരും. ഓരോ ആത്മാവിനും അവരവരുടെ സമ്പൂര്‍ണ്ണ സ്ഥിതിയുണ്ട്. ബ്രഹ്മാവിന്‍റെ പുരുഷാര്‍ത്ഥി സ്ഥിതിയും സമ്പൂര്‍ണ്ണസ്ഥിതിയും കണ്ടു, സമ്പൂര്‍ണ്ണ സ്ഥിതിയിലെത്തുമ്പോള്‍ എന്തെന്തെല്ലാം വിശേഷതകള്‍ അവ്യക്തരൂപത്തിലെ പാര്‍ട്ടില്‍ വരുന്നു എന്ന അനുഭവമുണ്ടായി. ബ്രഹ്മാവിന്‍റെ പുരുഷാര്‍ത്ഥി സ്ഥിതിയും സമ്പൂര്‍ണ്ണ സ്ഥിതിയും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം അനുഭവിച്ചറിഞ്ഞതുപോലെ ഓരോ ബ്രാഹ്മണനും തന്‍റെ സമ്പൂര്‍ണ്ണ സ്ഥിതിയുടെ സ്വരൂപമുണ്ട്. അവ്യക്തവതനത്തില്‍ ബാപ്ദാദ എന്താണോ എമര്‍ജ് ചെയ്തു കാണുന്നത്,

കാണിച്ചു തരുവാനും സാധിക്കുന്നത്, ആ സമ്പൂർണ്ണ സ്വരൂപത്തെ കണ്ട് ഓരോരുത്തർക്കും സമ്പൂർണ്ണ സ്വരൂപത്തിൽ എത്രമാത്രം ആത്മീയ തിളക്കവും കാന്തിയും വന്നിട്ടുണ്ട് എന്ന് ബാപ്ദാദ നോക്കുകയാണ്. ഇപ്പോൾ സമ്പൂർണ്ണത നേടിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്, തീർച്ചയായും നേടുക തന്നെ വേണം. എന്നാൽ ചില കുട്ടികളുടെ സമ്പൂർണ്ണസ്ഥിതി സമീപത്താണ്. അതിന്റെ അടയാളം- ബ്രഹ്മാബാബയിൽ സദാ തന്റെ സമ്പൂർണ്ണസ്ഥിതിയുടേയും ഭാവിപ്രാലബ്ധം അതായത് ഫരിസ്താസ്വരൂപത്തിന്റെയും ദേവസ്വരൂപത്തിന്റെയും സ്മൃതി സദാ അത്രയും സ്പഷ്ടമായിരുന്നു, ആര് മുന്നിൽ വന്നാലും അവർ പുരുഷാർത്ഥിയായിരുന്നാൽപ്പോലും ഫരിസ്താരൂപത്തെയും ഭാവിയിലെ ശ്രീകൃഷ്ണരൂപത്തെയും കണ്ട് വർണ്ണിക്കുമായിരുന്നു. അതുപോലെ കുട്ടികളിലും സമ്പൂർണ്ണത സമീപമായതിന്റെ ലക്ഷണമാണ് അവർ സ്വയം സമീപത അനുഭവം ചെയ്യും, മറ്റുള്ളവർക്കും ആ അനുഭവം കൊടുക്കും. വ്യക്തത്തിലിരുന്നുകൊണ്ട് അവ്യക്തത്തിന്റെ അനുഭൂതിയുണ്ടാകും. അതിലൂടെ മുന്നിൽ വരുന്ന ആത്മാക്കൾ വ്യക്തഭാവം മറന്ന് അവ്യക്ത സ്ഥിതിയുടെ അനുഭവം ചെയ്യും. ഇതാണ് സമീപതയുടെ ലക്ഷണം. പല കുട്ടികൾക്കും സമ്പൂർണ്ണത ഇപ്പോഴും സ്പഷ്ടമോ സമീപമോ അല്ല. അങ്ങനെയുള്ള കുട്ടികളുടെ ലക്ഷണം എന്തായിരിക്കും? സ്പഷ്ടവും സമീപവുമായ ഒരു വസ്തുവിനെ അനുഭവം ചെയ്യുക എളുപ്പമാണ്. ദൂരത്തുള്ള വസ്തുവിനെ അനുഭവിച്ചറിയണമെങ്കിൽ വിശേഷ ബുദ്ധി ആവശ്യമാണ്. അങ്ങനെയുള്ള ആത്മാക്കൾക്ക് അറിവിന്റെ ആധാരത്തിൽ ബുദ്ധിയോഗത്തിലൂടെ സമ്പൂർണ്ണ സ്ഥിതി പരിശ്രമിച്ച് വലിച്ചു കൊണ്ടു വന്ന് അതിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യേണ്ടി വരും.

രണ്ടാമത്തെ കാര്യം, ഈ ആത്മാക്കൾക്ക് ഭാവി സ്പഷ്ടമോ സമീപമോ അല്ലാത്തതിനാൽ ഇടയ്ക്കിടക്ക് ഇങ്ങനെയൊരു സങ്കല്പം വരും- ആകേണ്ടതാണ് പക്ഷെ ആകുമോ? സ്വയത്തെ പ്രതി അല്പം വ്യർത്ഥ സങ്കല്പരൂപത്തിൽ ജനിക്കുന്നു, അതിനെയാണ് സംശയത്തിന്റെ റോയൽ രൂപം എന്നു പറയുന്നത്. സംശയം സ്വല്പം ഒരു അല പോലെ വന്നാൽ പോലും പോയി, നിശ്ചയബുദ്ധി വിജയിയായിരിക്കും. അതിൽ സംശയത്തിന്റെ സ്വപ്നമാത്ര സങ്കല്പം, ഒരു അല മാത്രമുള്ള സങ്കല്പം ഫൈനൽ നമ്പറിൽ നിന്നും ദൂരെയാക്കി കളയും. ആ വിശേഷ സംസ്ക്കാരം അഥവാ സ്വഭാവം നല്ല ഉണർവ്വിലും ഉത്സാഹത്തിലും പറക്കുന്നവരെ പോലും നിരാശരാക്കി മാറ്റും. അടിക്കടി ജീവിതത്തിൽ നിരാശയുടെ ഏണിപ്പടി കയറുകയും ഇറങ്ങുകയും ചെയ്യും. സന്തോഷത്തിന്റെയും നിരാശയുടെയും ഏണിപ്പടി! എന്തായിരിക്കും കാരണം? തന്റെ സമ്പൂർണ്ണ സ്ഥിതി സ്പഷ്ടമോ സമീപമോ അല്ല. ഇനി എന്തു ചെയ്യണം? സമ്പൂർണ്ണതയുടെ സ്റ്റേജ് സമീപത്തേക്കു കൊണ്ടു വരണം. എങ്ങനെ കൊണ്ടു വരും? അതിനുള്ള വിധി അറിയാമോ? ചിരിക്കുവാനുള്ള കാര്യം തന്നെ. ബാപ്ദാദ എന്താണ് കാണുന്നത്? പല കുട്ടികളും എല്ലാവരുമല്ല, എന്നാൽ ഭൂരിഭാഗം പേരും എന്താണ് ചെയ്യുന്നത്? ഉയർന്നതിലും ഉയർന്ന ബാബയുടെ ഓമനകളായതു കാരണം കൂടുതൽ ഓമനകളായി തീരുന്നു. അതു കാരണം കൂടുതൽ കോമളതയുള്ളവരായി മാറുന്നു. കോമളതയുള്ളവർ എളുതരമല്ലേ കാണിക്കൂ. എളുതരവും എങ്ങനെയുള്ളതാണ്- ബാബ പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങൾ ബാബയെ തന്നെ കേൾപ്പിക്കും. കോമളരാകുന്നത് കുട്ടികൾ, എന്നിട്ട് പറയുന്നത് ഞങ്ങൾക്കു വേണ്ടി ബാബ ചെയ്യൂ. സഹനശക്തിയുടെ ബലം കുറവാണ്. സഹനശക്തി സർവ്വ വിഘ്നങ്ങളിൽ നിന്നും രക്ഷപ്പെടാനുള്ള കവചമാണ്. കവചം ധരിക്കാത്തതുകൊണ്ടാണ് കോമളമാകുന്നത്. എനിക്ക് ചെയ്തേ പറ്റൂ എന്ന പാഠത്തിൽ വളരെ ദുർബ്ബലരാണ്. മറ്റാരെങ്കിലും ചെയ്യട്ടെ അല്ലെങ്കിൽ ബാബ ചെയ്യട്ടെ എന്ന എളുതരമെടുക്കുന്നു. അതിനാൽ അലസതയാകുന്ന കർട്ടൺ വീഴുന്നു, സമ്പൂർണ്ണതയുടെ സ്റ്റേജ് സമീപത്തോ സ്പഷ്ടമായോ കാണുവാൻ സാധിക്കുന്നില്ല. അങ്ങനെയുള്ളവർ മൂന്നു ലോകങ്ങളിൽ ചുറ്റിയടിച്ചു നടക്കുന്നതിനു പകരം സന്തോഷത്തിന്റെയും നിരാശയുടെയും കാര്യങ്ങളിൽ, ഈ ലോകത്തിൽ തന്നെയുള്ള ഈ ഏണിപ്പടി കയറിയിറങ്ങികൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് എന്തു ചെയ്യണം? ഓമനകളാകൂ, പക്ഷെ അലസതയുടെ ഓമനകളാകരുത്. അങ്ങനെ വന്നാൽ എന്തു സംഭവിക്കും? സമ്പൂർണ്ണത സഹജമായി പ്രാപ്തമാക്കാം. ആദ്യം തന്റെ സമ്പൂർണ്ണതയുടെ സ്ഥിതി സ്വയം വരിക്കണം. അതായത് സദാ ഉണർവ്വിന്റെയും ഉത്സാഹത്തിന്റെയും വരണമാല്യം അണിഞ്ഞിരിക്കണം അപ്പോഴേ ലക്ഷ്മിയെ അല്ലെങ്കിൽ നാരായണനെ വരിക്കുവാൻ സാധിക്കൂ. മനസ്സിലായോ എന്തു ചെയ്യണമെന്ന്? നിങ്ങളെല്ലാവരുടെയും സമ്പൂർണ്ണ സ്ഥിതി പുരുഷാർത്ഥികളായ നിങ്ങളെ ആഹ്വാനം ചെയ്യുകയാണ്. എപ്പോഴാണോ നിങ്ങളെല്ലാവരും സമ്പൂർണ്ണസ്ഥിതി പ്രാപ്തമാക്കുന്നത് അപ്പോഴേ സമ്പൂർണ്ണ ബ്രഹ്മാവിനും ബ്രാഹ്മണർക്കും ഒരുമിച്ച് ബ്രഹ്മമാകുന്ന വീട്ടിലേക്ക് പോകുവാനും പിന്നീട് രാജ്യാധികാരിയാകുവാനും സാധിക്കൂ. ശരി.

അപ്രകാരം സമ്പൂർണ്ണ സ്ഥിതി സമീപത്തായിട്ടുള്ള ആത്മാക്കൾക്ക്, ബ്രഹ്മാബാബക്കൊപ്പം സമ്പൂർണ്ണ സ്ഥിതി വരിക്കുന്നവർക്ക്, സദാ തന്റെ സമ്പൂർണ്ണ സ്ഥിതിയുടെ അനുഭൂതിയിലൂടെ മറ്റുള്ളവർക്കും സമ്പൂർണ്ണമാകുന്നതിനുള്ള പ്രേരണ കൊടുക്കുന്നവർക്ക്, ഓരോരുത്തർക്കും തന്റെ സ്പഷ്ടതയിലൂടെ

ദർപ്പണമായി മാറി സമ്പൂർണ്ണ സ്ഥിതിയുടെ സാക്ഷാത്ക്കാരം കൊടുക്കുന്നവർക്ക്, സദാ സന്തുഷ്ടരായിരിക്കുന്ന, അങ്ങനെയുള്ള ഭാഗ്യശാലികളായ കുട്ടികൾക്ക് ബാപ്ദാദയുടെ സ്നേഹസ്മരണകളും നമസ്ക്കാരവും.

ടീച്ചർമാരോട് :– ബാപ് സമാൻ ആത്മീയ സേവാധാരി. സേവാധാരികൾക്ക് എന്ത് സമ്മാനമാണ് വേണ്ടത്? പരസ്പരം സമാനരായവർ കണ്ടുമുട്ടുമ്പോൾ സമ്മാനങ്ങൾ കൊടുക്കാറില്ലേ? സേവാധാരി ബാപ്സമാൻ തന്നെയാണ്. അപ്പോൾ ബാബ എന്തു സമ്മാനമായിരിക്കും നൽകുക? അതോ നിങ്ങൾ ബാബക്ക് കൊടുക്കുമോ? ജ്ഞാനമൊക്കെ വളരെയധികം കേട്ടു. മുരളിയും കേട്ടു. ഇനി എന്താണ് ബാക്കിയുള്ളത്? സേവാധാരികൾ ബാപ്ദാദക്ക് അതി സമീപ ആത്മാക്കളാണ്, സമീപ ആത്മാക്കൾക്ക് ബാപ്ദാദ എന്തു സമ്മാനമായിരിക്കും നൽകുക? സേവാധാരികൾക്ക് ഇന്ന് വിശേഷമായി ഒരു ഗോൾഡൻ വർഷനാണ് സമ്മാനമായി നൽകുവാൻ പോകുന്നത്. അതെന്താണ്? സദാ ഓരോ ദിവസവും സ്വയം ഉത്സാഹമായിരിക്കുകയും സർവ്വർക്കും ഉത്സാഹം കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഉത്സവം ആഘോഷിക്കൂ. ഇതാണ് സേവാധാരികൾക്കുള്ള സ്നേഹം നിറഞ്ഞ സമ്മാനം. ഈ സമ്മാനത്തെക്കുറിച്ച് പിന്നീട് മുരളിയിൽ സ്പഷ്ടമാക്കാം, എന്നാൽ സമ്മാനം ചെറുതും നല്ലതുമാണ്. അതുകൊണ്ടിന്ന് മുരളിയായിട്ടല്ല സാരരൂപത്തിൽ കേൾപ്പിക്കുകയാണ്, ഉത്സാഹമായിരിക്കുകയും ഉത്സാഹം നൽകുകയും ചെയ്യുന്ന ഉത്സവം ആഘോഷിക്കൂ. അതിലൂടെ എന്താണുണ്ടാവുക? കഷ്ടപ്പാടുകൾ സമാപ്തമാകും. സംസ്ക്കാരങ്ങൾ ചേർന്നു പോകുന്നതിന്റെ, സംസ്ക്കാരങ്ങൾ ഇല്ലാതാക്കുന്നതിന്റെ കഷ്ടപ്പാടുകൾ സമാപ്തമാകും. ഒരു പ്രത്യേക ഉത്സവാഘോഷം വരുമ്പോൾ ശരീരത്തിന്റെ രോഗം, ധനത്തിന്റെ കുറവ്, സംബന്ധ സമ്പർക്കത്തിലെ ഉരസലുകൾ എല്ലാം മറക്കുന്നു. ഈ ഉത്സവം സദാ ആഘോഷിക്കുമെങ്കിൽ സമസ്യകളെല്ലാം സമാപ്തമാകും. പിന്നെ സമയവും പാഴാകില്ല, ശക്തികളും പാഴാകില്ല. സദാ എല്ലാവരും ഫരിസ്തകളായി നടക്കുകയാണെന്ന് അനുഭവപ്പെടും. ഇങ്ങനെയൊരു ചൊല്ലുണ്ട്, മാലാഖമാരുടെ കാല് മണ്ണിൽ മുട്ടില്ല! സന്തോഷത്തിൽ നൃത്തമാടുന്നവരെ പറയാറുണ്ട് ഇയാൾ നിലത്തെങ്ങും അല്ലല്ലോ, പറക്കുകയാണല്ലോ എന്ന്. അപ്പോൾ എല്ലാവരും പറക്കുന്ന ഫരിസ്തകളാകുമല്ലോ. ആത്മീയ സേവാധാരി ഇനി ഈ സേവനം ചെയ്യൂ. കോഴ്സ് എടുക്കുക, പ്രദർശനികൾ ഇടുക, മേളകൾ നടത്തുക ഈ പരിശ്രമമൊക്കെ ധാരാളം ചെയ്തു. ഇനി പരിശ്രമത്തെ എളുപ്പമാക്കുന്നതിനുള്ള മാർഗ്ഗമാണ് മുകളിൽ കേൾപ്പിച്ചത്. ഇത് വീട്ടിലിരുന്ന് ദീപത്തിലേക്ക് ഈയാംപാറ്റകൾ ഓടി വരുന്നതുപോലെ അനുഭവിച്ചറിയുവാൻ സാധിക്കും. എത്ര നാളിങ്ങനെ കഷ്ടപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കും, ഈ സാധനങ്ങളൊക്കെ പരിവർത്തനപ്പെടില്ലേ. ചിലവു കുറച്ച് സഫലത കൂടുതൽ നേടുന്നതിനുള്ള മാർഗ്ഗമാണ് ഈ സമ്മാനം. പിന്നെ നിങ്ങൾക്ക് മേള നടത്തേണ്ടി വരില്ല പകരം മേള നടത്തുന്ന അനേകർ നിമിത്തമായി തീരും. നിങ്ങളെ ക്ഷണിച്ച് വിളിച്ചു കൊണ്ടു പോകും. ഇപ്പോഴും പ്രഭാഷണത്തിനു തയ്യാറാക്കപ്പെട്ട സ്റ്റേജിലേക്കു വിളിക്കുന്നില്ലേ. അതുപോലെ മേളകൾ പോലെയുള്ള ഇത്തരം പരിശ്രമം ചെയ്യേണ്ടതായിട്ട് വരില്ല. ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾ ദീദി ദാദിമാരെയൊക്കെ ഉദ്ഘാടനത്തിനു വിളിക്കുന്നില്ലേ, നിങ്ങളും പിന്നീട് ദീദി ദാദിമാരാകും, ഉദ്ഘാടനങ്ങൾ ചെയ്യുന്ന ദർശനീയ മൂർത്തികളാകും. അപ്പോൾ ഇത് നല്ലതല്ലേ. ഇനിയും ടെന്റുണ്ടാക്കുക, ഗയിഡിനെ വിളിക്കുക, ഇത് പണിയുന്നവരെ വിളിക്കുക... ഇതൊക്കെ തന്നെ ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുവാൻ പോവുകയാണോ.

ശരി. സമ്മാനം കിട്ടിയില്ലേ? ഇനി എന്തു തരും? ഇങ്ങനെയൊരു സങ്കല്പമെടുക്കൂ– ഉത്സാഹം ഒരിക്കലും കുറയ്ക്കുകയുമില്ല, മറ്റുള്ളവരുടെ ഉത്സാഹം കുറയുവാൻ ഇടയാക്കുകയുമില്ല– ഇതാണ് തരേണ്ടത്. എന്തു സംഭവിച്ചാലും, സ്ഥൂലമായി വ്രതം നോക്കുമ്പോൾ വിശപ്പും ദാഹവുമുണ്ടാകും, പക്ഷെ വ്രതം വിടില്ല, ബോധം കെട്ടു വീണാൽ പോലും വിടില്ല. നിങ്ങളും വ്രതമെടുക്കൂ – എന്തു സമസ്യകൾ വന്നാലും ഉത്സാഹം കെടുത്തുന്ന ആരെങ്കിലും വന്നാലും, ഉത്സാഹം കളയില്ല, എന്നു മാത്രമല്ല മറ്റുള്ളവരുടെ ഉത്സാഹം കുറയുവാനും ഇടയാക്കില്ല. ഉത്സാഹം വർദ്ധിക്കും വർദ്ധിപ്പിക്കും. അപ്പോൾ സദാ ഉത്സവമായിരിക്കും, സദാ മേളയായിരിക്കും, സദാ സെമിനാറായിരിക്കും, സദാ അന്തർദേശീയ കോൺഫറൻസായിരിക്കും. ശരി സമ്മാനം ലഭിക്കുകയും ചെയ്തു, നൽകുകയും ചെയ്തു. ഇനി എന്തു വേണം. ശരി.

വരദാനം :– സന്തോഷത്തോടൊപ്പം ശക്തിയും ധാരണ ചെയ്ത് വിഘ്നങ്ങളെ മറി കടക്കുന്ന വിഘ്നജീത്തായി ഭവിക്കൂ.

സമ്പാദിക്കാനറിയാവുന്ന കുട്ടികൾ ശക്തിശാലികളായിരിക്കും. സമ്പാദിച്ചു, അപ്പോൾ തന്നെ പങ്കിട്ടു, സ്വയത്തിൽ ചേർത്തില്ലായെങ്കിൽ ശക്തിയുണ്ടാകില്ല. കേവലം പങ്കിട്ടതിന്റെ, അല്ലെങ്കിൽ ദാനം ചെയ്തതിന്റെ സന്തോഷമുണ്ടായിരിക്കും. സന്തോഷത്തോടൊപ്പം ശക്തിയുമുണ്ടെങ്കിൽ സഹജമായി വിഘ്നങ്ങളെ മറി

കടന്ന് വിഘ്നജീത്തായി മാറും. പിന്നെ ഒരുവിധ വിഘ്നങ്ങളും ലഹരിയെ തടസ്സപ്പെടുത്തില്ല, അതിനാൽ മുഖത്തിലൂടെ സന്തോഷത്തിന്റെ തിളക്കം കാണപ്പെടുന്നതുപോലെ ശക്തിയുടെ തിളക്കവും കാണപ്പെട്ടെ.

സ്ലോഗൻ :– പരിതസ്ഥിതികളിൽ പരിഭ്രമിക്കുന്നതിനു പകരം അതിനെ ശിക്ഷകനെന്നു മനസ്സിലാക്കി പാഠം പഠിക്കൂ.